

„..... Lovforslaget omhandler en reform, der gradvis — over en 10-årig periode — vil bevirke ligestilling mellem lejere på den ene side og ejere af parcelhuse m. v. på den anden side.

Det er vor overbevisning, at samfundet ikke har råd til at fortsætte med den forvriddning i byggeriet, som skattefordelene ved parcelhuse har bevirket. Skattereglerne hindrer en reel prisdannelse og konkurrence på dette område og tillader indkassering af relativt høje gevinster i alle faser af parcelhusproduktionen, ligesom de kunstigt holder priserne på eksisterende ældre ejendomme oppe på et for højt niveau, til skade for prissænkende tendenser overalt i byggeriet.

Det er på den anden side åbenbart, at problemet ikke løses ved at sætte lejeværdien i vejret, idet meget brede befolkningsgrupper, især pensionister og ældre mennesker, der har nedbetalt deres prioriteter, derved kommer i klemme, når de efterhånden skal indtægtsføre betydelige overskud.

En ligestilling mellem ejere og lejere, som ikke praktisk kan etableres ved at give lejerne fradragsret, kan derfor kun tilvejebringes ved at lade parcelhusejernes regnskabsresultat for huset være prioritet, d. v. s. at det må opføres til 0 kr., ganske som forholdet jo er for lejerne.

Afviklingen må nødvendigvis ske over en årrække, da det delvis er sælgeren, der har indkasseret den kapitaliserede skattefordel gennem husets pris, og ejerne ville blive ramt ubilligt ved en pludselig afvikling.....“

Ved lovforslagets I. behandling i folketinget afvistest det af *den fungerende finansminister* under henvisning til, at det ville stille parcelhusejerne ringere, end hvad der fulgte af boligforliget af 1966, som regeringen ønskede at overholde. Den fungerende finansminister gjorde i øvrigt opmærksom på, at bolig- og rentesikringsordningen for udlejningsejendomme ikke gælder for parcelhuse, hvilket hører med ved en sammenligning mellem lejere og parcelhusejere. Endvidere ville det i en række tilfælde rejse næsten uløselige problemer at finde ud af, om et lån i et parcelhus var optaget til erhvervsmæssigt formål, hvis ejeren var selvstændig erhvervsdrivende, således at lovforslaget i praksis ville komme til at virke hårdere for lønmodtagere og pensionister end for selvstændige erhvervsdrivende. Til denne afvisning af lovforslaget sluttede ordførerne for regeringspartierne sig, og *Stetter* (K.F) og *Niels Andersen* (V) udtalte i tilslutning hertil deres interesse i bevarelsen af skatteregler, der tilskyndede lønmodtagerne til opsparing til eget hus. Heller ikke *Grünbaum* (S) kunne gå ind for lovforslaget, der imidlertid rørte ved et vigtigt spørgsmål. Parcelhusfradraget var måske en af de væsentligste årsager til grundprisstigningerne. Lovforslaget ville imidlertid i første række ramme lønmodtagerne, og foretog man en almindelig ophævelse af retten til at fratække renten af lån til erhvervelse af varige forbrugsgoder, ville